DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 10. Włoszczowa, dnia 31. maja 1916.

TREŚĆ: 1. Do ludności Jen. Gubernatorstwa wojskowego! — 2. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916, dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa. — 3. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. grudnia 1915, dotyczące poboru środków przewozowych dla celów wojskowych. — 4. Opłata podatków konsumcyjnych w obszarze okupowanym. — 5. Przepisy dotyczące służby felczerów. — 6. Bezprawne wykonywanie zawodu akuszerskiego. — 7. Wścieklizna w obwodzie. — 8. Ogłoszenie dotyczące wprowadzenia ograniczonego cywilno-wojskowego i cywilno-towarowego ruchu na liniach Cheł—Kowel i Kowel—Sokal. — 9. Z działu ubezpieczeń. — 10. Ostrzeżenie. — 11. Zawiadomienie.

1.

Do ludności Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, zbrojmistrz polny, w. r.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916,

dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Rozdział I.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu należy rozumieć wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są wogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Rozdział II.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu;

w szczególności:

1) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2);

2) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4);

3) dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów. Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez za-

stępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

Rozdział III.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy.

Rozdział IV.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1) przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2) częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

3) pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4) podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1) kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącenia lub nieważności zastawu lub poręki;

2) zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3) zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

Rozdział V.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. grudnia 1915,

dotyczące poboru środków przewozowych dla celów wojskowych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Środki przewozowe.

W miarę postanowień tego rozporządzenia muszą być c. i k. Zarządowi wojskowemu na jego żądanie i za stosownem wynagrodzeniem oddane środki przewozowe i części składowe oraz przynależności środków przewozowych (rzędy, uprzęże i przybory dla zwierząt jucznych).

Środkami przewozowymi w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie zwierzęta wierzchowe, juczne i pociągowe, tudzież pojazdy, nadające się do popędu zapomocą motorów lub zwierząt.

§ 2.

Organizacya poboru środków przewozowych.

Dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia ustanawia się okręgowe Komendy uzupełniające dla poboru koni, które podlegają Jenerał-Gubernatorstwu. Obszar urzędowy każdej Komendy uzupełniającej dla poboru koni obejmuje kilka obwodów.

Ewidencyę i pobór środków przewozowych przeprowadza w każdym obwodzie Komenda obwodowa.

§ 3.

Zgłoszenie.

Posiadacze środków przewozowych obowiązani są zgłosić w Zwierzchności gminnej ilość, rodzaj i przynależności swych środków przewozowych w terminie wyznaczonym przez Komendę obwodową.

Od obowiązku zgłaszania wolne są te środki przewozowe, które służą stale sile zbrojnej Monarchii austryacko-węgierskiej lub c. i k. Zarządowi wojskowemu.

§ 4.

Obowiązek zgłaszania zmian.

Każdy obowiązany do zgłoszenia winien zgłosić w Zwierzchności gminnej każdą zmianę, zaszłą w przedmiocie zgłoszenia i co do stałego pobytu lub stosunków posiadania tego przedmiotu, a to w ciągu tygodnia od chwili zajścia zmiany.

§ 5.

Termin zgłoszenia.

Termin zgłoszenia (§ 3) będzie obwieszczony w Dzienniku urzędowym Komendy obwodowej. Równocześnie będzie to obwieszczenie podane do ogólnej wiadomości przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym. Termin zgłoszenia nie może się rozpocząć wcześniej jak na tydzień po rozesłaniu Dziennika urzędowego, który zawiera odnośne obwieszczenie; termin zgłoszenia trwa dwa tygodnie.

W obwieszczeniu ma być podany dzień i godzina początku i końca terminu zgłoszenia.

§ 6.

Sposób zgłoszenia.

Zgłoszenie odbywa się pisemnie lub ustnie za pomocą kart zgłoszeń.

Zgłoszenia na piśmie wpisuje się na karcie zgłoszeń. Potrzebnych druków dostarczy Zwierzchność gminna bezpłatnie osobom obowiązanym do zgłoszenia. Nadanie na pocztę uważa się za zgłoszenie.

Zgłoszenia ustne uskutecznia się w Zwierzchności gminnej, podając wszystkie daty, potrzebne do wypełnienia karty zgłoszeń.

Karta zgłoszeń, wypełniona na podstawie ustnego zgłoszenia, ma być podpisana przez zgłaszającego i organ urzędowy, który zgłoszenie przyjął.

§ 7.

Załatwianie zgłoszeń.

Karty zgłoszeń mają naczelnicy gmin, po uporządkowaniu według miejscowości, przesłać Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa sporządzi na podstawie kart wykaz zgłoszeń według gmin i przeszle go w dwóch egzemplarzach okręgowej Komendzie uzupełniającej dla poboru koni.

§ 8.

Klasyfikacya, rozpisanie.

Jenerał - Gubernatorstwo zarządza na podstawie wykazów zgłoszeń przegląd środków przewozowych w celu klasyfikacyi przez komisyę.

Zarządzenie to obwieszcza się w Dzienniku rozporządzeń z oznaczeniem czasu i miejsca klasyfikacyi i środków przewozowych, które należy komisyi przedstawić.

Obwieszczenie Jenerał - Gubernatorstwa będzie ogłoszone w Dziennikach urzędowych Komend obwodowych, przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym.

W niedziele i święta klasyfikacya z reguły się nie odbywa.

§ 9.

Komisya klasyfikacyjna.

Klasyfikacya środków przewozowych odbywa się przez komisyę.

Członkami komisyi są:

1) zastępca Komendy obwodowej;

2) naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca;

3) weterynarz;

4) jeden członek zwierzchności tej gminy, z której środki przewozowe się przedstawia komisyi.

Komendant obwodu powołuje do każdej komisyi dwóch nieposzlakowanych rzeczoznawców jako oceniciele. Oceniciele będą zaprzysiężeni przez Komendanta obwodu i otrzymają dzienne wynagrodzenie wyznaczone przez Jenerał-Gubernatorstwo.

Przewodniczącym komisyi jest najstarszy rangą oficer.

§ 10.

Powody zwolnienia.

Od przedstawienia do klasyfikacyi są wolne:

1) środki przewozowe, potrzebne duszpasterzom, lekarzom i weterynarzom do wykonywania ich zawodu na wsi, jednakowoż najwyżej po dwa konie i po jednym pojeździe;

2) środki przewozowe, potrzebne dla celów policyi, policyi zdrowotnej lub straży ogniowej;

3) ogiery prywatne licencyonowane i klacze, używane stale dla chowu w stadninach prywatnych;

4) konie i inne zwierzęta pociągowe, używane w kopalniach stale pod ziemią;

5) konie i inne zwierzęta pociągowe, które w roku klasyfikacyi nie ukończą jeszcze trzeciego roku życia;

6) klacze widocznie źrebne, począwszy od ósmego miesiąca ciężarności, jeżeli się udowodni zapomocą ważnego poświadczenia, że stanowione były przez ogiera rządowego lub licencyonowanego, tudzież klacze ze źrebiętami w czasie trzech miesięcy ssania;

7) konie i inne zwierzęta pociągowe, których z powodu choroby lub niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy nie można lub nie wolno wyprowadzać ze stajni.

Powód zwolnienia należy udowodnić równocześnie ze zgłoszeniem (§ 3). Takie zgłoszenia przedkłada się Komendzie obwodowej wraz z dowodem powodu zwolnienia. Jeżeli niema powodu zwolnienia, zarządzi Komenda obwodowa przedstawienie komisyi. Zarządzenie to jest ostateczne.

§ 11.

Badanie zdatności do celów wojennych i rozstrzygnięcie.

Komisya bada, czy środki przewozowe nadają się do celów wojennych i czy przynależności ich zdatne są do użytku. Rozstrzyga o tem naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca.

Środki przewozowe klasyfikuje się jako »zdatne« lub »niezdatne«. Przeciw klasyfikacyi niema środków prawnych.

§ 12.

Oszacowanie.

Każdy środek przewozowy uznany za »zdatny« będzie oszacowany przez członków komisyi i ocenicieli.

Jeżeli szacujący nie zgodzą się na wartość, oznaczy się ją według przecięcia oszacowania.

Przeciw oszacowaniu niema środków prawnych.

§ 13.

Karta przeznaczenia.

Dla każdego środka przewozowego, uznanego za zdatny, wystawi się kartę przeznaczenia, którą po podpisaniu przez naczelnika okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni wręczy się właścicielowi środka przewozowego.

W karcie przeznaczenia uwidoczni się też przynależność środka przewozowego.

§ 14.

Traktowanie i skutki wystawienia karty przeznaczenia.

Posiadacz środka przewozowego musi przyjąć kartę przeznaczenia, przynosić ją do wszelkich czynności urzędowych, dotyczących środka przewozowego i zwrócić ją na żądanie Komendy obwodowej.

Od chwili wystawienia karty przeznaczenia musi się wyraźnie uwidocznić we wszystkich dokumentach, tyczących się tego środka przewozowego — zwłaszcza w pozwoleniach wywozu, paszportach bydlęcych, kontraktach kupna, — że tenże jest obdzielony kartą przeznaczenia.

§ 15.

Obowiązek zgłaszania zmian w stanie posiadania.

Kto nabywa środek przewozowy, obdzielony kartą przeznaczenia, winien przyjąć kartę przeznaczenia i zgłosić w ciągu tygodnia w Zwierzchności gminnej przyjęcie i nowe miejsce pobytu środka przewozowego. Zgłoszenie ma zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania dawnego i nowego posiadacza.

§ 16.

Ograniczenia ruchu.

Jenerał-Gubernatorstwo może wydać zakaz usuwania środków przewozowych, obdzielonych kartami przeznaczenia, z wszystkich lub z pewnych oznaczonych obwodów.

§ 17.

Miejsce oddania.

Jenerał-Gubernatorstwo oznacza miejsce, w których należy oddać środki przewozowe i przynależności w razie ich powołania.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedno miejsce oddania.

§ 18.

Powołanie.

Powołanie środków przewozowych zarządza Jenerał-Gubernatorstwo. Zarządzenie to ogłasza się w Dzienniku rozporządzeń i w Dziennikach urzędowych odnośnych Komend obwodowych, oraz przez publiczne wywieszenie i w inny sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym.

§ 19.

Przyprowadzenie w celu oddania.

W razie powołania winien każdy posiadacz środka przewozowego, obdzielonego kartą przeznaczenia, przyprowadzić lub kazać przyprowadzić go wraz z przynależnością w oznaczonym czasie na miejsce oddania.

Od przyprowadzenia zwolnione są te środki przewozowe, co do których zaszedł po klasyfikacyi jeden z powodów zwolnienia, określonych w § 10 pod punktami 6 lub 7.

Powód zwolnienia musi być w każdym razie udowodniony w Komendzie obwodowej przed terminem oddania.

§ 20.

Wyposażenie środków przewozowych, które mają być oddane.

Zwierzęta wierzchowe, juczne i pociągowe winny być przyprowadzone podkute w sposób w kraju praktykowany, z nakryciem (kocem), postronkiem, oraz przynależnościami, wykazanemi w karcie przeznaczenia, pojazdy zaś wyposażone według specyalnych wskazówek Jeneral-Gubernatorstwa.

Dla zwierząt wierzchowych, jucznych i pociągowych należy wziąść zapas paszy, potrzebny na pięć dni.

Wynagrodzenie za zapasy będzie uregulowane w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa.

Koszta przewozu i wyżywienia do miejsca oddania ponosi — o ile nie wydano specyalnych zarządzeń — posiadacz.

§ 21.

Przyjęcie lub nieprzyjęcie środków przewozowych.

Środki przewozowe bada na miejscu oddania funkcyonaryusz, przeznaczony przez Komendę obwodową i obejmuje je, jeżeli są zdatne do celów wojennych (zdatne do użytku).

Objęcie potwierdza się na karcie przeznaczenia.

Na podstawie tego potwierdzenia wypłaca się wynagrodzenie. Sposób wypłaty i termin, w którym wypłata ma nastąpić, będą ustalone w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatora.

Środki przewozowe nieprzyjęte będą zwrócone posiadaczowi. Za transport powrotny przyznaje się odpowiednie wynagrodzenie.

§ 22.

Upoważnienie do wydania rozporządzeń wykonawczych.

Jeneral-Gubernator jest upoważniony do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, potrzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia i dla zużytkowania środków przewozowych dla celów wojskowych, przyczem należy o ile możności strzedz istotnych potrzeb ludności i interesów komunikacyi.

§ 23.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie karane będą — o ile czyn nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do trzech tysięcy koron lub aresztem do trzech miesięcy. Obok grzywny można nałożyć karę aresztu do jednego miesiąca.

§ 24.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

4.

Opłata podatków konsumcyjnych w obszarze okupowanym.

Na podstawie reskryptu c. i k. Naczelnej Komendy Armii, Dz. rozp. wojsk. Nr. 28432/P. z dnia 17. kwietnia 1916 i artykułów 43 i 48 konwencyi Haaskiej zarządziło Wojskowe Jeneralne-Gubernatorstwo w Lublinie rozporządzeniem z dnia 4. maja 1916 F. A. Nr. 26869/916 odnośnie do umieszczonego obwieszczenia w tutejszym Dzienniku urzędowym Nr. 1 z dnia 10. stycznia 1916 co następuje:

I. Drożdże krajowego i zagranicznego pochodzenia podlegają opłacie konsumcyjnej wedle jednolitej stopy podatkowej jak w niemieckim obszarze okupowanym — po 32 (trzydzieści dwie) kopiejek za funt rosyjski.

Opodatkowanie drożdży ma być uskutecznione za pomocą banderol. Przy zaopatrywaniu banderolami drożdży wyprodukowanych w obszarze okupowanym należy stosować się do rosyjskich ustaw o podatkach konsumcyjnych.

Wprowadzane do obszaru okupowanego przesyłki drożdży będą celem zaopatrzenia ich w banderole przez Urząd cłowy przekazane do oddziału straży skarbowej w Strzemieszycach, gdzie Austro-węgierski kartel drożdżowy posiada hurtowny skład, w którym uskutecznia się pakowanie i formowanie drożdży.

Bliższe szczegóły co do tego ruchu przekazowego zostaną w porozumieniu z c. k. Dyrekcyą okręgu skarbowego w Krakowie dodatkowo wydane.

II. Za wprowadzane zapałki, tutki i bibułki cygaretowe nie będzie się pobierać opłat konsumcyjnych aż do czasu opodatkowania tychże w obszarze okupacyi niemieckiej.

Tutki i bibułki cygaretowe wyrabiane w kraju nie podlegają również opłacie konsumcyjnej, ponieważ obecnie z zagranicy sprowadzany papier cygaretowy w balach i zwojach dopiero w obszarze okupowanym bywa przerabiany na pakieciki i tutki cygaretowe.

Co do tych artykułów przyjmuje się, że opłata konsumcyjna mieści się już w przypadającej opłacie cłowej.

III. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 15. maja 1916.

Od drożdży przed tym terminem w obrót handlowy puszczonych a według stopy podatkowej w punkcie I. wymienionej nie opłaconych, które z dniem 16. maja b. r. znajdować się będą w handlu, lub w transporcie, należy pobrać dodatkowy uzupełniający podatek konsumcyjny w wysokości różnicy między dotychczasową a obecną stopą podatku.

5.

Przepisy dotyczące służby felczerów.

Felczerzy mogą pełnić swą praktykę w myśl ustawy rosyjskiej. Wolno im przeto asystować lekarzom, nie zaś ordynować i pisać recepty samodzielnie.

6.

Bezprawne wykonywanie zawodu akuszerskiego.

Dochodzi do urzędowej wiadomości, że pomoc przy porodach niosą często kobiety niemające odpowiedniego wykształcenia, przez co nierzadko położnice narażone są na ciężkie uszkodzenia lub śmierć.

Ażeby temu na przyszłość zapobiedz, zarządzam, by tam, gdzie są osiadłe egzaminowane akuszerki i w miejscowościach, do których egzaminowane akuszerki mogą dojechać, tylko te do pomocy przy porodach używać.

W przeciwnym wypadku niepowołane do tego kobiety będą ostro karane.

Zarządy gminne i żandarmerye mają o wszystkich takich przekroczeniach donosić Komendzie obwodowej.

Lekarze i akuszerki egzaminowane są również zobowiązane o podobnych wypadkach donosić tejże Komendzie.

Gminy, które nie mają egzaminowanych akuszerek (Kurzelów, Oleszno, Słupia, Krasocin), mają się starać o to, by po jednej kandydatce z każdej gminy zgłosiło się na kurs, który się odbędzie w Krakowie w październiku 1916 r.

7.

Wścieklizna w obwodzie.

Przypomina się, że wypuszczanie psów jest jak najsurowiej wzbronione. Z powodu stwierdzenia wścieklizny w okolicy Włoszczowej — zarządzone zostało tępienie wszystkich wolno wypuszczonych i bez kagańca biegających psów.

Zwraca się przeto uwagę ludności na to, z tem zastrzeżeniem, że każdy właściciel psa wolno i bez kagańca biegającego — będzie jak najsurowiej grzywną ukarany.

Jest obowiązkiem każdego zwrócić uwagę na psy wolno biegające —a każdy wypadek donieść najbliższej żandarmeryi lub władzy gminnej, w celu ukarania winnego.

8.

Ogłoszenie

o podjęciu ograniczonego ruchu osobowego i towarowego dla osób cywilnych na liniach Chełm - Kowel i Kowel—Sokal.

Z dniem 1. maja 1916 roku podjęty będzie na liniach Chełm-Kowel i Kowel-Sokal ruch osobowy i towarów dla osób cywilnych na podstawie »Taryfy dla przewozu osób, psów i bagaży na liniach c. i k. wojskowej kolei północnej, ważnej od 1. marca 1916 r.« jak i »Taryfy dla przewozu towarów cywilnych, żywego bydła i zwłok na liniach c. i k. wojskowej kolei północnej, ważnej od 1. lutego 1916 roku« a to z następującemi ograniczeniami:

A. Ruch osobowy i towarowy:

1) Każda osoba cywilna przekraczająca granicę ściślejszego obszaru wojennego — obecnie rzekę Bug — musi zaopatrzyć się prócz przepisanego paszportu w legitymacyę do podróży wystawioną przez Komendę etapową 4. Armii a upoważniającą do dalszych podróży.

2) Dokumenta podróży (paszporty albo legitymacye podróżne) osób cywilnych pochodzących z okolic, w których panują zakaźne choroby a które są zmuszone odbywać podróż z koniecznych powodów natury prywatnej lub publicznej, mają być zaopatrzone w urzędowe lekarskie potwierdzenie, że podróżujący wolny jest od robactwa i że tegoż na podstawie lekarskiego badania lub też o ile możności 14-dniowej obserwacyi można uważać za wolnego od wszelkiej zarazy.

B. Ruch towarowy:

Do przewozu będą przyjmowane następujące towary:

1. Żywność:

a) łatwo psująca się żywność, jak mięso, wyroby mięsne, zwierzęta zabite (także zwierzyna), ryby, mleko, masło, ser, chleb i ciastka, drożdże, smalec do pieczenia, sól, dalej także zwierzęta żyjące;

b) inna żywność jakoto: oliwa, masło, margaryna, jaja, zboże, mąka, ziemniaki, ryż, owoce strączkowe, kawa i surogaty kawy, herbata, czekoloda, kakao, cukier, korzenie, ocet, kwas octowy, woda mineralna, spirytus (nie denaturowany).

2. Materyały sanitarne (także apteczne) środki dezynfekcyjne.

3. Paliwo (także materyały do oświetlenia):

a) węgle dla publicznych zakładów, jak i do domowego użytku;

b) inny opał i materyały do oświetlenia: drzewo opałowe, nafta (petroleum), benzyna, spirytus do palenia, świece, sztyfty węglowe i żarówki.

4. Tytoń i wyroby tabaczne.

5. Opakowanie: (worki zbożowe), lecz tylko wtedy, gdy do napełniania, albo próżne z powrotem będą odsyłane.

6. Żywność dla zwierząt, jakoto: siano, słoma, owies, otręby, sieczka, buraki dla bydła.

7. Inne ważne przedmioty codziennego użytku jakoto: nasiona, oliwa do smarowania maszyn, zapałki, mydło, materyały do wyrobu mydła, papier wszelkich gatunków, tkaniny i wełniane towary.

9.

Ubezpieczenia w obszarze okupowanym.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie otrzymało pozwolenie na prowadzenie działu ubezpieczeń na życie.

W Lublinie otworzony zostanie oddział płatniczy.

10.

Ostrzeżenie.

W pewnem miejscu granicznem strzelił żandarm do mieszkańca obszaru okupowanego z tego powodu, że tenże nie usłuchał wezwania do zatrzymania się, przyczem ciężko go zranił tak, że człowiek ten umarł.

Podając powyższy wypadek do publicznej wiadomości, zwracam uwagę, że ludność musi słuchać zarządzeń Straży granicznej, która w razie nieposłuszeństwa ma prawo użycia broni.

11.

Zawiadomienie.

Urząd wywiadowczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Krakowie urzęduje obecnie w Rynku, linia C.-D. Nr. 19. Adres dla telegramów i numer telefonu pozostają niezmienione.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.